

POLSKI ZWIĄZEK TENISOWY
K. S. „POGOŃ“ KATOWICE

MIĘDZYNARODOWE
MISTRZOSTWA
TENISOWE POLSKI

Championat International du tennis
en Pologne

24 - 29 SIERPNIA 1948 R.

PROGRAM ZAWODÓW
PROGRAMME DES CONCOURS

537.258

Polski Związek Tenisowy
K. S. „Pogoń“ Katowice

MIĘDZYNARODOWE
MISTRZOSTWA
TENISOWE POLSKI

Championat International du tennis
en Pologne

24 - 29 SIERPNIA 1948 R.

Egzemplarz obowiązkowy

PROGRAM ZAWODÓW

Programme des Concours

Bielskie Sukna

Czesław Szymura

Katowice, ulica Daszyńskiego 10

Telefon nr 32-397

Poleca wytworne materiały
płaszczowe, ubraniowe, na pelisy
oraz samodziały

WŁADYSŁAW BUCZAK

Artykuły

Samochodowe-Motocyklowe

KATOWICE

ulica 3-go Maja 19 - Telefon nr 33-177

**Specjalność: Tłoki samochodowe i moto-
cyklowe we wszystkich wymiarach oraz
sworznie stale na składzie**

II. 537.258

REZ. ARCHIWALNY

R. 22580

Państw. Bytomskie Zakłady Graf., Bytom, ul. Przemysłowa 2
Zamówienie Nr 1373

1948 20 2427 / 1

**Międzynarodowe Mistrzostwa Tenisowe Polski pod wysokim protektora-
tem Ob. Prezesa Rady Ministrów Cyrankiewicza Józefa i Ob.
Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego gen. dyw. Zawadzkiego Aleksandra.**

Komitety Honorowy:

Przewodniczący Komitetu Honorowego wicewojewoda płk. Ziętek Jerzy.
Wicewojewoda Arka Bożek, dyr. Ackerman, dyr. mgr. Ign.
Apt, dyr. inż. Borejdo Ignacy, poseł Beczała, Kurator Okr. Szk.
Śl. Berek, dyr. mgr Czapla Tadeusz, poseł Czechowicz Eugene-
niusz, dyr. Gawdzik, dyr. dr Gdowski Eugeniusz, starosta pow.
Herok, dyr. Horoch Ludwik, gen. dyw. Jaroszewicz, poseł
Kiestrzyński, dyr. Kisieliński Stefan, dyr. inż. Krupiński
Bolesław, wicewojewoda dr Nantke-Namirski Paweł, poseł Ol-
chowicz Aleksander, dyr. inż. Olszak Feliks, dyr. inż. Piotro-
wicz Mieczysław, płk. Redlich Bolesław, Szpigelman Antoni,
poseł Szczęśniak Józef, dr Stach Karol, dyr. inż. Topolski
Fryderyk, przew. WRN Tkocz Karol, prezydent miasta Katowic Will-
ner Aleksander, dyr. Wojciechowski Stanisław, Przew. Z. Z. M.
Zuchowicz Zbigniew.

Sędzia Naczelny:

inż. Wajdowski Bronisław.

Komitety Turniejowy:

Przewodniczący dyr. Kopp Rudolf
Kierownik Techniczny Jonszta Henryk
Kierownik Administr. mgr Trzeciak Jan
Delegat PZT Jonszta Henryk
Sekretarz Lebedzik Włodzimierz
Skarbnik dr Kulej Lucjan
Referent prasowy red. Prutkowski Józef
Komisja Sędziowska: inż. Ochoński Zbigniew, Leżoń
Władysław, Grzelecki Antoni, mgr Pokorski
Marian.

Legenda tenisa polskiego

od czasów zaborczych do 1922 roku

Polski Związek Tenisowy obchodzi w tym roku 27-letni jubileusz swego istnienia. Pierwsze zebranie konstytucyjne odbyło się w dniu 27 sierpnia 1921 roku, w czasie trwania I. Wszechpolskiego Turnieju Państwowego w Poznaniu, na którym wybrano siedzibę Związku Poznań oraz Zarząd w następującym składzie: prezes, Zdzisław Szulc, Poznań, wice-prezesi: Karol Scheibler, Łódź, Czesław Jentys, Kraków, sekretarz Jan Kucner, Poznań, skarbnik Kazimierz Starkowski, Poznań, członkowie zarządu: Roman Stahl, Lwów, Jerzy Kowalewski, Warszawa, Krótkiewicz, Warszawa, Bernard Kunce, Łódź, dr Dandelski, Toruń.

Od tej chwili tenis polski wkroczył na tory zorganizowanej działalności, która dotychczas w każdej dzielnicy przechodziła własne koleje. Jeden z pierwszych ośrodków tenisowych powstał w roku 1908 w Warszawie, gdzie przy Warszawskim Kole Sportowym zorganizowano sekcję tenisową, której korty mieściły się w parku Sobieskiego. Sekcja urządziła przeciętnie dwa turnieje w sezonie, obsadzając również swoimi zawodnikami turnieje zagraniczne, gdzie reprezentowali dobrą klasę europejską. Do czołowych zawodników należeli: Panie: Kronenberżanka, Paradowska, Nowodworska, Neumanówna i Młodecka. Panowie: Bronisław Kowalewski, dr Zawisza, Jakimowicz, Wołowski, Kleinadel i Popowicz.

W Małopolsce największą inicjatywę przejawiał A. Z. S. w Krakowie, który w 1909 roku zorganizował sekcję tenisową, nie wykazując jednak większej działalności sportowej. Dopiero w 1912 roku po wyborze nowego Zarządu w osobach: Jana Grakowskiego, jako prezesa, braci Pawłasów, Szymona Wermutha, jako członków zarządu, sportowa działalność sekcji tenisowej nabrała większego rozmachu i zorganizowano I. Międzynarodowy Turniej Tenisowy na ziemiach polskich. W ramach tego turnieju stworzono narodową konkurencję o mistrzostwo Krakowa, Mistrzostwo zdobył w obu konkurencjach W. Szwede, zaś mistrzostwo gry podwójnej Międzynarodowego Turnieju mistrz Austrii Kinzel wraz z Hüllerem z Wiednia. Od tego czasu mistrzostwa w obu konkurencjach odbywały się corocznie. W roku 1913 mistrzostwo Krakowa zdobył E. Kleinadel zaś międzynarodowe Librowicz z Wiednia.

Największym wydarzeniem w tenisie polskim był rok 1914, gdzie na międzynarodowym turnieju w Krakowie spotkali się zawodnicy i działacze tenisowi z trzech zaborów, nawiązując jednocześnie nie tylko stałe kontakty sportowe i towarzyskie, lecz również narodowe, które dały podstawę do ożywionej i szerszej działalności na przyszłość.

Z polskich zawodników mistrzostwa reprezentowane były między innymi przez Kleinadla, Jakimowicza z Warszawy, Mendę ze Lwowa, Meissnera, Starkowskiego, Szulca z Poznania, Zachara z Czerniowiec, Janotę z Opawy. Mistrzostwo zdobył Wessely z Wiednia, zwyciężając Szwedego 6:3, 6:4, zaś mistrzostwo Krakowa po raz drugi zdobył Kleinadel. W Małopolsce poza Krakowem przejawiał działalność tenisową Lwów, gdzie Towarzystwo Łyżwiarskie, posiadało dobrze zorganizowaną sekcję tenisową, która urządziła turnieje o charakterze międzynarodowym i polskim. Na wielkie trudności napotykał rozwój sportu tenisowego pod zaborem pruskim, gdzie wszelki zorganizowany sport był tępiony przez władze pruskie. Dlatego też sport tenisowy, gdzie tylko się zawiązał, miał wybitne podłoże narodowe, wykluczające wszelkie kontakty sportowe, czy też towarzyskie z Niemcami, z drugiej zaś strony był sportem młodzieżowym studenckim, a więc materialnie b. słabo sto-

jącym, co również utrudniało w zorganizowaniu szerszej działalności, a zwłaszcza budowy własnych kosztownych urządzeń sportowych.

Pionierem tenisowym na terenie Poznańskim był student Adam Rose, który jesienią 1911 roku zorganizował pierwszy turniej tenisowy. W turnieju tym uczestniczyła wyłącznie młodzież szkolna w liczbie 60-ciu. W czasie turnieju zawiązał się komitet, którego zadaniem było zorganizowanie tajnego klubu tenisowego. Komitet powołał do życia wiosną 1912 roku „Związek Tenisowy Młodzieży Polskiej”, z liczbą ponad stu członków. Z uwagi na narodowy charakter Związku, społeczeństwo poznańskie wybitnie przyszło z pomocą organizatorom, co umożliwiło do roku 1914 włącznie wybudowanie 9-ciu kortów i zorganizowanie pięciu turniejów o charakterze lokalno-polskim.

Do pierwszej klasy w tym czasie zaliczono: panie: Kawczyńską, Koltermanówną, Rubachówną, Meissnerówną; panowie: A. Meissner, J. Gierłowski, St. Osten, K. Starkowski i J. Szulc.

Najgorzej przedstawiał się ruch tenisowy na Śląsku, gdzie do czasu oswobodzenia Śląska, czyli do 1922 roku nie powołano do życia ani jednego klubu polskiego, czy też sekcji tenisowej. Motywy tego stanu są dobrze znane. Robotnicza ludność Śląska terroryzowana przez nasłanych szowinistycznych urzędników z głębi Niemiec, pochłonięta była całkowicie walką o byt narodowy, zaś znikoma ilość inteligencji polskiej, nie mogła poświęcić się organizacji sportu tenisowego bez uszczerbku dla pracy społeczno-narodowej.

Dopiero po powrocie Śląska, na łono Ojczyzny, rozwój sportu tenisowego nabrał pełnego rozmachu, znajdując najgorętszych zwolenników w sferach pracującej młodzieży górniczej, hutniczej, czy też inteligencji urzędniczej przemysłu górniczego i hutniczego.

Henryk Jonszta.

WITOLD HORAIN

Historia Międzynarodowych

Mistrzostw Polski w Tenisie

(Przedruk bez zgody autora wzbroniony).

Wdzięczne to zadanie opisywać minione i wspaniałe wydarzenia, ale rzadko kiedy zdarza się, aby jakaś „instytucja” już zawczasu pragnęła utrwalić początki dziejów tej dziedziny, która ją specjalnie interesuje. Tak też pragnę na wstępie podkreślić inicjatywę „Pogoni” katowickiej, że zachęciła mnie do szperania w archiwach sportowych za wynikami zapomnianych już walk o tytuł międzynarodowego mistrza Polski. W latach wojny uległy bowiem zniszczeniu wszystkie akta Polskiego Związku Tenisowego i zestawienie osiągniętych rezultatów stało się dość uciążliwym.

Było to w roku 1931, a więc w okresie gdy młodzieży tenisowej mieliśmy pod dostatkiem i to o nie lada jakim talencie. Ignac (Tłoczyński), Józku (Hebda), Maks (Stolarow) już usunęli w cień 23-letniego „weterana” Warmińskiego, a „stary” 22-letni Ernest (Wittmann) zaczął z wolna siwieć dzięki czemu nadaliśmy mu właśnie przydomek „Starego”. Złośliwi twierdzili zresztą, że siwieje ze zmartwienia, bo psuje co 66 drajw z forhandu lub backhandu...

Jadzia (Jędrzejowska) nie miała sobie równej w kierunku wschodnim aż po Władywostok, a w południowym aż po Biegun Południowy i mogliśmy właśnie żywić dobrą nadzieję, że pozbywszy się błędów taktycznych, osiągnie mistrzostwo świata.

„Dunda” czyli Wanda Dubieńska toczyła walkę z „Trullą” Volkmer o miano drugiej damy polskiego dworu tenisowego i nie wyobrażaliśmy sobie, że w przyszłości wystąpią one z grona polskiej społeczności sportowej...

Tak też sprawa organizacji wielkiego turnieju o mistrzostwo z udziałem rakiet zagranicznych stała się sprawą palącą i nie ulegało wątpliwości, że tytuł mistrza Polski powinien zwabić na nasze ziemie, czołową klasę ościennych państw. Jak przekonamy się poniżej tylko w drobnej mierze ziściły się te nadzieje, a gdy zwycięstwa nad Polakami stawały się coraz trudniejsze, coraz to mniej asów rakiety chciało narażać swą sławę w starciach z triumwiratem: Hebda-Tarłowski-Tłoczyński. Niemniej jednak mistrzostwa międzynarodowe stały się z miejsca równorzędną imprezą z tradycyjnymi mistrzostwami narodowymi. Znaczne trudności organizacyjne pokonywała początkowo z łatwością Legia-Warszawska, ale z biegiem czasu, gdy nie udawało się zapewnić udziału asów światowej klasy, PZLT przyznał Bydgoskiemu Klubowi Sportowemu prawo urządzenia mistrzostw. Rok 1938 był jedynym sezonem gdy mistrzostwa międzynarodowe nie doszły do skutku, natomiast tuż przed wybuchem wojny po raz pierwszy nad Polskim Morzem — w Gdyni zebrali się wszyscy nasi tenisiści. Brakło jednak przeciwnika, który by mógł zmusić nasze rakiety do poważnego wysiłku.

Po sześcioletniej przerwie wojennej i dwu latach „odbudowy” tenisu w Odrodzonej Polsce, przystępujemy znowu do zorganizowania mistrzostw w obsadzie międzynarodowej. Zasluga i odwaga Pogoni katowickiej, a więc klubu posiadającego teraz siedzibę nie na kresach zachodnich ale w centrum Ojczyzny jest podjęcie się takiej trudnej imprezy. Nie wątpię, że wbrew zwyczajom przedwojennym, gdy środkowa Europa startowała chętnie w Hamburgu na mistrzostwach Niemiec, obecnie Praga i Katowice ośrodki słowiańskiego sportu tenisowego położone w środku Europy ściągając będą czołowe rakiety kontynentu.

Zdajemy sobie sprawę, że tradycja i rozgłos mistrzostw Czechosłowacji są daleko większe, ale przy dobrych chęciach i niepoślednich możliwościach starajmy się dorównać sąsiadom...

A teraz krótkie reminiscencje z minionych mistrzostw:

Rok 1931

Na pierwszy turniej Legii organizowany na skalę międzynarodową przybywają sympatyczni goście z Francji: Bonte i rodzeństwo Berthet. Austriacy: Eiffermann i Brosch oraz pani Deutsch z Czechosłowacji odpadają w walce z Polakami, ale słabszy z Francuzów Berthet rewanżuje się właśnie za klęskę rodaka z Tłoczyńskim i zdobywa tytuł pierwszego międzynarodowego mistrza Polski w tenisie. Warto przypomnieć, że w parę dni później sam Cochet zjawia się w Warszawie i w meczu z tym najlepszym z „muszkieterów”, M. Stolarow osiąga wraz z zaprzepaszczoną piłką meczową swój najlepszy życiowy wynik.

Dla Jędrzejowskiej obie zagraniczne przeciwniczki nie stanowią problemu.

Rok 1932

Przeżywamy sensację na miarę światową, a najwspanialsze ze wszystkich dotychczasowych zwycięstw męskiego tenisu przypada Hebdzie. Roderich Menzel zjeżdża do Warszawy, aby spacerkiem zdobyć nagrody, tymczasem już Maks Stolarow zmusza go do 5 setów, a Hebda gromi niesympatycznego Sudetczyka zaliczającego się do pierwszej dziesiątki świata w czterech setach. W dniu następnym Lwowianinowi udaje się we finale pokonać również po raz pierwszy Tłoczyńskiego. Łabędzi śpiew Jerzego Stolarowa jako dublisty przynosi mu w parze z Egipcja-

ninem Grandguillotem tytuł mistrza międzynarodowego. Dla Jędrzejowskiej i tym razem nie sprowadzono godnej przeciwniczki, tak, że finał z Volkmerówną ma charakter lokalny.

Rok 1933

Tym razem zespół rakiet zagranicznych eliminuje przed ćwierćfinałami wszystkich Polaków za wyjątkiem Tłoczyńskiego i Wittmanna. Metaxa bije Hebdę, a Hecht zdobywa mistrzostwo dla Czechosłowacji po raz jedyny eliminując w morderczym piątym secie Tłoczyńskiego w półfinale bijąc Matejkę w końcówce.

Rok 1934

Pierwsza tenisistka wysokiej klasy, która przybyła na mistrzostwa Polski pokonuje niestety Jędrzejowską. Zwalniane tempo stosowane przez Niemki jest nie do przełamania do Jędrzejowskiej, która tylko na trawie umie zwaloryzować w 100% zabójczy forhand. Tak też Horn w singlu, Austriacy Artens i Metaxa w deblu i austro-niemiecki mikst okazują się lepsze od naszych. Tym razem Tłoczyński jest w znacznie lepszej formie od Hebdy bijąc go 6:2, 7:9, 6:4, 6:2. Pokonanie obu Austriaków świadczy o naszej dobrej klasie singlowej. Grecy i Estończycy tworzą egzotyczne tło turnieju.

Rok 1935

Hughes pokonany dwa lata przedtem przez Hechta okazuje się teraz lepszym zarówno od Hebdy jak i od Tarłowskiego, który po raz pierwszy wzbija się wyżej niż cała „stara gwardia”. Biję on Wittmanna w 5 setach, Tłoczyńskiego do zera w czwartym, a z Hughesem zdobywa drugiego i trzeciego seta, podczas gdy Hebda ulega Anglikowi bez oporu. Tym razem reszta przybyszy to II kategoria: Rumuni, Austriak Planner i Niemki Kappel oraz Sander niemające żadnych szans z Jadzią. Hughesowi, mistrzowi świata w dublu wystarczył Planner jako partner, dodatkowe konkurencje przyniosły zwycięstwa Siodównie w juniorkach, Kurmanowi w juniorach, Siodzie ojcu w seniorach, a niżej podpisanemu w „pocieszeniu”.

Rok 1936

Bydgoszcz zdała doskonale egzamin organizacyjny, a Tarłowski namęczył się tylko w ćwierćfinale ze Spychałą. Już Wittmann nie miał z nim szans (1:6, 4:6, 3:6), a Hebdę rozniósł Krakowianin — członek Pogoni Katowickiej 6:1, 6:0, 6:2.

Trzeba zaś sobie zdać sprawę, że Tłoczyński nie wiele więcej gemów zdobył na Hebdzie. Mizerne wyniki uzyskali Niemcy Denker, Lund, Käppel i inni „Genossen”, pierwszą nagrodę odebrał tylko w pocieszeniu Handewerk Kończakowi.

Rok 1937

Bydgoszcz po raz drugi widownią: tym razem wyłącznie singlowych zwycięstw Polaków. Brakło Tarłowskiego, którego wykończył występ czerniowicki i zbyt surowa długoterminowa dyskwalifikacja. Tak też Hebdzie i Tłoczyńskiemu przypadł obowiązek wyeliminowania Rumunów, Niemców i b. dobrych Austriaków Redla i Baworowskiego. Natomiast w grach parami ujawniono nasze słabe strony, a podczas amerykańskiego tournée Jędrzejowskiej, Jugosłowianka Kovacs była (średnią) klasą dla siebie.

Uważam za swój obowiązek przypomnieć w tym miejscu, że Jędrzejowska doszła do finału Forest Hills nie tracąc seta, i wygrywając z Jacobs w półfinale 6:4, 6:4. Uważam to za jeden z najwspanialszych wyczynów w historii całego polskiego sportu. Czilija Lizana (obecna

Mrs. Ellis) pokonała niestety ostatnim wysiłkiem Jadzię we finale 6 : 2, 6 : 4 poczym... zemdlą!a!

1938 — rok przerwy, 1939 nad morzem.

Niestety i tym razem obsada bardzo, a bardzo słaba. Goście z Jugosławii i Francuz Jamain nie mieli nic do powiedzenia z takim „kompletem”, jak Hebda, pokonany przezeń Tłoczyński, Baworowski (chwilowo Polak), Tarłowski, który ciut-ciut przestrzelił meczbolla z Tłoczyńskim, oraz resztą gwardii: Kończakiem, śp. Gottschalkiem, ~~Ksawerym~~ Tłoczyńskim, Niestrojem. Kovacs bez szans z Jadzią.

1946 w rodzinnym gronie.

W pierwszym roku powojennym nie udało się jeszcze sprowadzić tenisistów zagranicznych do polskiego wreszcie Sopotu. W międzyczasie lat wojennych zmężniał nasz przedwojenny junior Skonecki i on to jako pierwszy z młodych pokonał Hebdę, Jędrzejowska nie zdążyła na czas z Paryża, tak że pomniejszych tenisistkom przypadły nagrody.

Jestem przekonany, że w roku 1947 — na Pogoni zaczniemy znów pisać dalszą, ciekawą kronikę bojów tenisowych.

Witold Horain.

Katowickiej Pogoni udało się w r. 1947 sprowadzić na Międzynarodowe Mistrzostwa zawodników węgierskich i czeskich. Jugosłowianie i Rumuni mimo obietnicy zawiedli.

Zespół rakiet zagranicznych eliminuje w półfinałach Skoneckiego i Hebdę. Tytuł międzynarodowego mistrza Polski zdobywa Węgier Szigeti, po zwycięstwie w finale nad Smolinskim (CSR). Jędrzejowska w dalszym ciągu niepokonana — bije Miśkową (CSR). Mistrzami w grze podwójnej panów, zostali Smolinsky-Krejćik; w grze mieszanej tytuł zdobywają Jędrzejowska-Hebda.

ROMAN SECHMAN

PRACOWNIA JUBILERSKA

zaprzyiężony rzeczoznawca

KATOWICE, UL. MARIACKA 6

TEL. 325-49

Gra pojedyncza panów

Katona

Kurman

Kołcz

Tłoczyński

Radzio

Chytrowski

Licis

Dostal

Bratek

Kosiński

Piątek

Gutsfeld

Borowczak

Mondry

Jochemczyk

Zabrodsky

Skonecki Wł.

Mrokowski

Jasiński

Bełdowski

Horain

Kudliński

Skarżyński

Drechster

Vrba

Wojciechowski

Buchalik

Olejniszyn

Skonecki II.

Richter

Herbst

Szigeti

Erdoedi

Tłoczyńska

Popławska

Piatkova

Rudowska

Krawczykówna

Kończowa

Miszкова

Velečka

Błęńska

Pajchłowa

Jaśkowiakówna

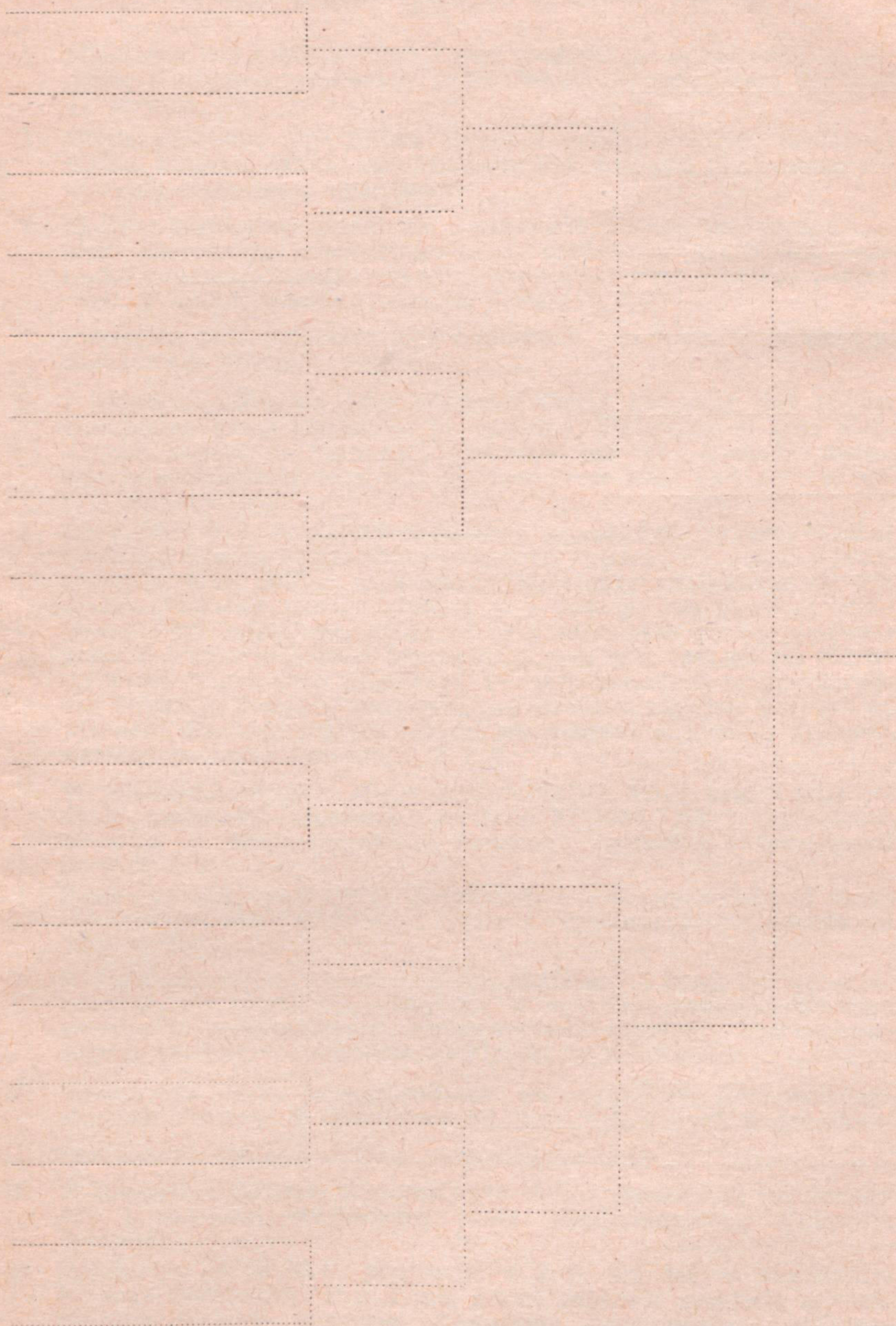
Kamińska

Jelnicka

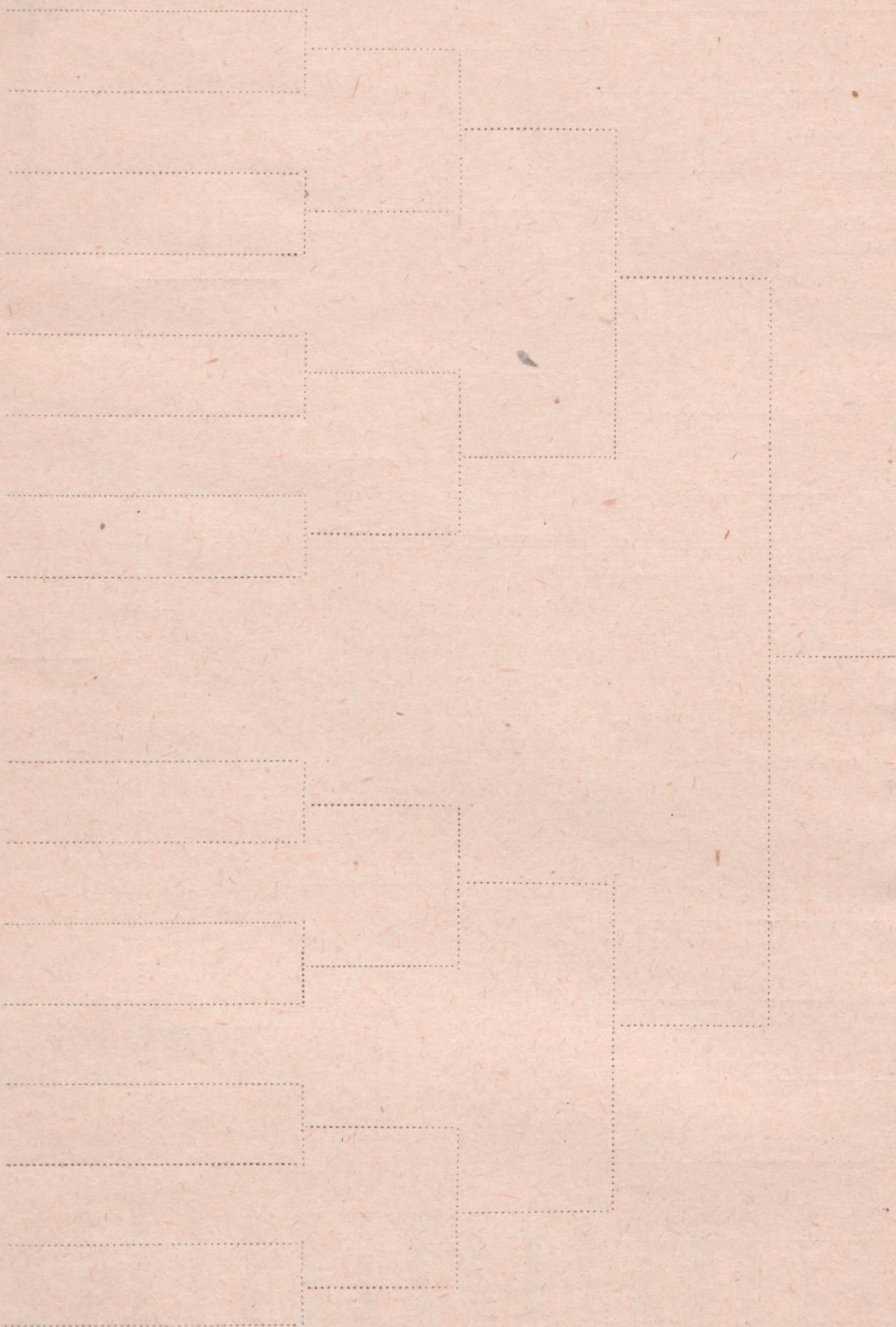
Dudzikówna

Jędrzejowska

Gra podwójna panów

Gra mieszana

REGULAMIN

Międzynarodowych Mistrzostw Polski

1. Międzynarodowe Mistrzostwa Polski rozgrywane są corocznie w terminie i miejscu ustalonym przez Walne Zgromadzenie Związku Tenisowego.
2. Międzynarodowe Mistrzostwa Polski prowadzi Komitet turniejowy Klubu, któremu Walne Zgromadzenie Pol. Związku Tenisowego powierzyło organizację mistrzostw.
3. Komitet turniejowy składa się z przewodniczącego, kierownika turnieju, kierownika administracyjnego, sekretarza, skarbnika, referenta kwaterunkowego, referenta prasowego oraz sędziego naczelnego. W skład Komitetu wchodzi delegat P. Z. T.
4. Zwycięzcy poszczególnych gier finałowych otrzymują tytuł Międzynarodowych Mistrzów Polski.
5. Z Międzynarodowymi Mistrzostwami Polski związany jest puchar przechodni, który otrzymuje na własność zwycięzca w grze pojedynczej panów, po 3-krotnym kolejnym, lub też 5-krotnym niekolejnym zwycięstwie. Nazwisko każdorocznego zwycięzcy zostaje wyryte na pucharze.
6. Od r. 1947 P. Z. T. posiada 2 puchary przechodnie: srebrny puchar imienia Premiera Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, ob. Józefa Cyrankiewicza, oraz puchar kryształowy Wojewody gdańskiego ob. inż. Zrałka. Pierwszy puchar zdobyty w r. 1947 po raz pierwszy przez Węgra Otto Szigeti'ego, drugi zdobyty w r. 1946 po raz pierwszy przez Polaka Władysława Skoneckiego oraz w r. 1947 po raz pierwszy przez Węgra Otto Szigeti'ego. Puchary pozostaną w przechowywaniu Polskiego Związku Tenisowego aż do czasu zdobycia pucharu na własność. Zwycięzcy prócz nagród honorowych otrzymują dyplomy, wystawione przez Prezydium P. Z. T.
7. W Międzynarodowych Mistrzostwach Polski mogą brać udział jedynie zawodnicy - amatorzy, zarówno krajowi, jak i zagraniczni, zrzeszeni w Międzynarodowej Federacji Tenisowej i dopuszczeni przez P. Z. T.
8. Rozgrywki odbywają się w spotkaniach trzysetowych (best of three) zaś ćwierć-finały, półfinały i finały w spotkaniach pięciosetowych (best of five).
9. W razie przeszkód atmosferycznych Mistrzostwa mogą być przedłużone lecz nie więcej jak o trzy dni. W wypadku nieukończenia rozgrywek, w poszczególnych konkurencjach, następuje rozlosowanie nagród. Puchary przechodnie uważa się za niezdobyte.
10. Mistrzostwa będą przeprowadzone we wszystkich konkurencjach objętych programem niezależnie od ilości zgłoszonych uczestników.
11. Pseudonimy dla zawodników są niedopuszczalne.
12. W Międzynarodowych Mistrzostwach Polski obowiązują regulaminy gry i przepisy, zatwierdzone przez Międzynarodową Federację Tenisową.
13. Zgłoszenia do M. M. P. przyjmuje P. Z. T. lub też w zastępstwie Komitet Turniejowy. P. Z. T. ma prawo odmówić przyjęcia zgłoszenia bez podania powodów. Losowanie przeprowadza publicznie

P. Z. T. w terminie poprzednio ogłoszonym. Do losowania dopuszczeni są zainteresowani zawodnicy, przedstawiciele klubów lub też przedstawiciele dyplomatyczni zainteresowanych narodów.

14. Zgłoszenia mogą być dokonane osobiście przez zawodników lub też przez Stowarzyszenia albo też Związki Tenisowe i powinny zawierać:
 - a) nazwisko i imię, dokładny adres zamieszkania,
 - b) konkurencje, w których chce wziąć udział, ewent. z podaniem partnerów w grach podwójnych,
 - c) klasyfikację państwową i ostatnie wyniki turniejowe,
 - d) nazwę klubu macierzystego.
15. Zgłoszenia spóźnione nie będą uwzględniane.
16. Każdego zawodnika obowiązują opłaty wpisowego i ustalone opłaty poszczególnych konkurencji, które należy uiścić przed rozpoczęciem gry.
17. Kierownik turniejowy podaje w miarę możliwości plan gier do wiadomości zawodnikom na przedpołudnie, wieczorem dnia poprzedniego, zaś na popołudnie, o godz. 12-ej danego dnia. Uczestnicy turnieju winni być na terenie klubu od godz. 10-tej do 13-tej i od 15,30 do 20-tej, gdyż poprzednio ustalony plan może być zmieniony, i obowiązani są na wezwanie kierownika turnieju przystąpić do wyznaczonej gry.

Jeżeli zawodnik z ważnych powodów nie może wziąć udziału w rozgrywkach w podanym terminie, może wnieść odpowiednio umotywowaną prośbę, którą po rozpatrzeniu, kierownictwo może uwzględnić lub też odmówić. Uczestnik M. M. P. musi być gotów do gry na 15 minut przed wyznaczoną rozgrywką. Opóźnienie więcej niż 15 minut, upoważnia kierownika turniejowego do ogłoszenia walkoweru dla przeciwnika. W razie usprawiedliwienia opóźnienia, zastrzega kierownictwo przyjęcie tegoż i pozostawia sobie całkowicie własną decyzję, kierując się przede wszystkim dobrem samych M. M. P.
18. Uczestnicy M. M. P. zobowiązani są do sędziowania. W wypadku odmowy, kierownictwo może danego uczestnika wykluczyć ze wszystkich konkurencji.
19. Kierownictwo winno zagwarantować zawodnikom spokojny przebieg rozgrywek, a zwłaszcza starać się wykluczyć przeszkody, uwagi itp. ze strony publiczności.
20. Uczestnicy winni współdziałać z kierownictwem turnieju, pomagać i ułatwiać w przeprowadzeniu mistrzostw, by wspólnym wysiłkiem wytworzyć harmonijną atmosferę i przeobrazić mistrzostwa w prawdziwe święto sportowe.
21. Uczestnicy winni zaznajomić się z planem organizacyjnym i zwracać się ze sprawami i życzeniami do odnośnych urzędujących kierowników i referentów.
22. Wszystkie uzasadnione zażalenia od decyzji sędziów, sprzeciwiających się przepisom gry, wyłączenie lub zmiany sędziego gry lub też liniowego, winni zawodnicy zgłaszać natychmiast do sędziego naczelnego.

Katowice, dnia 24 sierpnia 1948.

Prezydium P. Z. T.

Kierownictwo Turnieju

Międzynarodowi

mistrzowie Polski w Tenisie

Gra pojedyncza panów:

- 1931 Berther (Francja) — Tłoczyński (Legia) 4:6, 6:3, 6:4, 9:11, 9:7;
- 1932 J. Hebda (L. K. T.) — I. Tłoczyński (Legia) w piątym secie 6:4;
- 1933 Hecht (Czechosłowacja) — Matejka (Austria) 6:2, 6:2, 6:3;
- 1934 Tłoczyński (Legia) — Hebda (L. K. T.) 6:2, 7:9, 6:4, 6:2;
- 1935 Hughes (Anglia) — Tarłowski (Pogoń) 9:7, 4:6, 3:6, 6:4, 6:1;
- 1936 Tarłowski (Pogoń) — Hebda (L. K. T.) 6:1, 6:0, 6:2;
- 1937 Hebda (L. K. T.) — Tłoczyński (Legia) 6:3, 6:2, 6:4;
- 1939 Hebda (L. K. T.) — Tłoczyński (Legia) 6:2, 1:6, 9:7, 6:3;
- 1946 W. Skonecki (Cracovia) — Hebda (Legia) 6:4, 1:6, 7:9, 6:4, 6:1;
- 1947 Szigeti (Węgry) — Smolinsky (CSR) 6:4, 1:6, 9:7, 6:2.

Gra pojedyncza pań:

- 1931 Jadwiga Jędrzejowska (AZS Kraków) — Deutsch (Czechosłowacja) 6:0, 6:1;
- 1932 Jędrzejowska (AZS Kraków) — Volkmer (Kat. K. T.) 6:2, 6:1;
- 1933 Jędrzejowska (AZS Kraków) — Merhautowa (Czechosłowacja) 6:2, 6:4;
- 1934 Horn (Niemcy) — J. Jędrzejowska (AZS Kraków) 5:7, 6:3, 6:0;
- 1935 Jędrzejowska (Legia) — Kaepfel (Niemcy) 8:6, 6:2;
- 1936 Jędrzejowska (Legia) — Kaepfel (Niemcy) 6:3, 6:3;
- 1937 Kovacs (Jugosławia) — Schilf (Niemcy) 6:1, 6:1;
- 1939 J. Jędrzejowska (Legia);
- 1946 Rudowska (Pogoń);
- 1947 Jędrzejowska (Bydgoszcz).

Gra podwójna:

- 1931 Jerzy i Maks Stolarowie;
- 1932 Grandguillot (Egipt) — J. Stolarow;
- 1933 Hughes (Anglia) — Baworowski (Austria);
- 1934 Artens — Metaxa (Austria);
- 1935 Hughes (Anglia) — Planner (Austria);
- 1936 Hebda — Tłoczyński;
- 1937 Baworowski — Redl (Austria);
- 1939 Hebda — Spychała;
- 1946 Beldowski — Hebda;
- 1947 Smolinsky — Krejčík (CSR).

Gra mieszana:

- 1931 Jędrzejowska — Tłoczyński;
- 1932 Jędrzejowska — Tłoczyński;
- 1933 Jędrzejowska — Tłoczyński;
- 1934 Horn (Niemcy) — Artens;
- 1935 Jędrzejowska — Tłoczyński;
- 1936 Jędrzejowska — Hebda;
- 1937 Kovacs — Redl;
- 1939 Jędrzejowska — Tłoczyński;
- 1946 Szeraucówna — Skonecki;
- 1947 Jędrzejowska — Hebda.

Gra podwójna pań:

- 1931 Berthet (Francja) — Deutsch (CSR);
- 1932 Jędrzejowska — Volkmerówna;
- 1933 Dubieńska — Jędrzejowska;
- 1936 Jędrzejowska — Volmer-Jacobsen;
- 1937 Kovacs — Siodówna;
- 1939 Jędrzejowska — Bemówna.

Juniorzy:

- 1931 Konjovic (Jugosławia);
- 1932 Tarłowski (Sokół-Kraków);
- 1935 Kurman (LKT);
- 1946 Urbańczyk (Pogoń Katowice).

Juniorki:

- 1935 Siodówna (B. K. S.);
- 1936 Siodówna (B. K. S.).

- „Pocieszenie”:
- 1931 Straub (Węgry);
 - 1932 Grandguillot (Egipt);
 - 1935 Horain (AZS-Kraków);
 - 1936 Hendewerk (Niemcy).

„Pocieszenie” pań: 1935 Z. Jędrzejowska, 1936 Z. Jędrzejowska (Legia).
Seniorzy: 1935: Sioda.

SZAREK SZCZEPAN

SKŁAD MYDŁA I KOSMETYKÓW

KATOWICE, 3-go MAJA 18

TEL. 32165

W I N A

KRAOJWE USZLACHETNIONE

P O L E C A

ŚLĄSKA ROZLEWNIA WIN

SP. Z O. O.

KATOWICE, ULICA WARSZAWSKA 6

TELEFON 36089

TOWARY WEŁNIANE

KLEMENS BURCHARD

KATOWICE, MARIACKA 12

TELEFON Nr 32311

KAWIARNIA

»MARAGO«

KATOWICE, UL. DASZYŃSKIEGO 4

TELEFON 30810

MAGAZYN OBUWIA

M. Mateja

KATOWICE, ul. Korfantego 10

poleca wytworne obuwie,

specjalność obuwie dziecięce

Kartonaże

Zbigniew Piotrowski

Katowice

Plebiscytowa 11

Telefon 340-46 _____

Wytworna bielizna damska

Jedwabie naturalne

z Państw. Centr. Zakł. Jedwabiu Naturalnego

„Milanówek”

Oddz. Katowice, ul. 3-go Maja 40

Centrala Dostaw Biurowych

» Centropapier «

KATOWICE, ulica 3 Maja 7

TELEFON

33-124

Wiktor Laurentowski

KATOWICE, Korfantego 3

Wyroby Włókiennicze

UNIA POŻARNICZA

Katowice, Andrzeja 2

Telefon nr 34-420

Polecamy wszelkiego rodzaju

sprzęt przeciwpożarowy

w szczególności

gaśnice pianowe,

płynowe,

tetrowe,

samochodowe

i do urządzeń elektrycznych,

garaży,

składów,

łatwopalnych płynów itp.

Kawiarnia - Cukiernia Teatralna

KATOWICE, ULICA KORFANTEGO 4

Mała Scena

Poleca Specjalną Kawę
z ekspresu

Lokal mile urządzony

„Radiola” ARTYKUŁY TECHNICZNE

Sp. z o. o.

KATOWICE, DWORCOWA 12 TELEFON 30232

Poleca

*maszyny do pisania i do liczenia
oraz lampy i części radiowe,
żelazka i kuchenki elektryczne.*